

Posudek vedoucí diplomové práce

Autor: Bc. Leoš Materna
Téma: Zrušení obchodní společnosti soudem a následná likvidace obchodní společnosti
Vedoucí: JUDr. Anna Outlá

V předložené diplomové práci autor cíl své tvorby nikterak pregnantně nevyjádřil, přesněji velmi obecně označil za cíl zmapovat základní prvky likvidace a její vnější a vnitřní příčiny. V úvodu pak spíše pouze popsal, čemu se bude v jednotlivých kapitolách podrobněji věnovat. Ačkoli v tomto typu kvalifikačních prací bývá vytčení určitého ideového záměru považováno za standard, dala by se jeho absence tolerovat za předpokladu, že by diplomant předložil jako náhradu pracovní hypotézu a na solidní úrovni se vypořádal rovněž s obvyklými vědeckými metodami zpracování obsahu diplomové práce, které se chystá použít. Bohužel nic z toho se v úvodní partii díla neobjevuje.

Z formálního hlediska lze diplomové práci vytknout celou řadu nedostatků. V první řadě je to požadovaný minimální rozsah elaborátu, kdy je vyhláše děkana Fakulty právnické č. 33D/2019 vyhověno jen za cenu zakomponování celých pasáží zákona, byť řádně označených; totéž platí o přejímání částí jiných publikací. Už jen takto pojatá práce se zákonnou, resp. jinou odbornou předlohou, kvalitu diplomové práce významně oslabuje, nehledě na to, že soustavné opakování již jednou sdělených informací strukturu díla místy zcela rozměňuje (srov. např. s. 9, 12, 14, 16, 19, 55). Současně takový postup vyvolává pocit, že do diplomové práce byly dané partie zařazeny výhradně za účelem dostat předepsanému rozsahu.

Druhým nešvarem, který není možné přehlédnout, je v desítkách se vyskytující množství interpunkčních, gramatických a stylistických chyb včetně zjevných překlepů, což nasvědčuje podprůměrné až zcela odbyté korektuře (typově: s. 9 „ods.“ místo odst., s. 11 „o jejím zrušením“ místo zrušení, s. 15 „tři měsíc“ místo měsíce, s. 21 „v § 115 1. ZOK“ místo odst. 1 ZOK, s. 23 „měli být benefity“ místo měly, dále „do datové schránky“ místo schránky, s. 42 „na právního zástupce“ místo nástupce, s. 52 „dle Nařízení vlády č. 351/20013 Sb.“, místo dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb. a celá plejáda dalších).

Nevyrovnanou úroveň vykazují také odborná terminologie, v níž se lze setkat se zdánlivě marginálními nepřesnostmi, které ovšem v konečném důsledku mohou měnit smysl předmětného vyjádření (namátkou: s. 8 „vyrovnání dluhů věřitelů“ místo věřitelům, s. 20 „předpokladem je vždy návrh, který může soud podat“ místo soudu, s. 26 „ručit i za ty dluhy věřitelů“ místo dlužníka, s. 36 „výslovná úprava v § 181 odst. 1 ZOK“ místo OZ atd.), nebo minimálně vyžadují od adresáta sdělení nadbytečnou námahu a u laického čtenáře mohou dokonce vyvolat nepochopení dané právní úpravy. V některých segmentech práce nelze nevnímat místy až nádech marketingového slangu (s. 23 a násl.), naproti tomu pak formulace takřka nesrozumitelné (srov. s. 32 závěr posledního odstavce, s. 39 in fine, s. 48 podkapitola 5.2. poslední věta).

Samostatnou, opět velmi slabou, kapitolou je schopnost práce s různorodými prameny, které jsou zákonitě zásadním inspiračním zdrojem téměř každé diplomové práce. Jak lze seznat z poznámkového aparátu, primárním odrazovým můstkem byla pro autora publikace Jiřího Nesnídala Občanský zákoník I. s komentářem z roku 2012 následovaná v podstatě anonymním Poradcem 2014, přičemž v obou případech je jejich využití zcela mechanické, nehledě na to, že aktuálnější literatura zůstala zřejmě bez povšimnutí s výjimkou v příloze připojených vzorových listin. Řadu poznámek pod čarou pak tvoří pouze odkaz na příslušné zákonné ustanovení. Judikatorní závěry chybějí prakticky zcela a není ani jasné, zda proto, že se soudy daným tématem nezabývaly vůbec, nebo zda je diplomant sám nepovažoval za relevantní.

Nedostatečné formální stránce diplomové práce bohužel sekunduje málo kvalitní věcný obsah. Ten je limitován výrazně, a takřka výlučně, popisným charakterem díla, které postrádá vlastní názory autora nebo alespoň náznak jeho souznění s postoji odborné veřejnosti.

Zvolenou deskriptivní metodou se diplomant sice vyhnul nástrahám hrubých věcných nedostatků, ale právě kvůli ní diplomová práce vyznívá povrchně, chybí jí potřebná hloubka originálních postřehů, argumentační schopnosti autora jsou naprosto mizivé. I přes přejímání závěrů odborných autorit ve značném rozsahu se diplomant drobným věcným chybám přesto nedokázal ubránit (příkladem tvzení na s. 11, že k přijetí rozhodnutí valné hromady o zrušení s.r.o. je vyžadováno souhlasu 2/3 všech společníků, když ust. § 171 odst. 1 ZOK normuje o dvoutřetinové většině hlasů všech společníků, či tvzení, že vstupem do likvidace je omezeno podle ust. § 188 OZ právní jednání právnické osoby, když dané ustanovení zakazuje, aby za ni někdo právně jednal mimo rozsah stanovený v ust. § 196 OZ).

Stranou autorovy pozornosti pak zcela zůstala problematika možného obnovení právnické osoby v případě následného zjištění neznámého majetku.

Křečovitě působí diplomantova snaha v závěrečné kapitole přesvědčit posuzovatele, že se se zvoleným tématem dokázal komplexně vypořádat a předložil fundovaný vhled do úskalí soudem realizovaného zrušení obchodní korporace a její následné likvidace. Na to bohužel nelze reagovat jinak než konstatováním, že ve svém úsilí zůstal na půli cesty.

Přes naznačené slabiny diplomovou práci doporučuji k obhajobě s výhradou nadstandardního výkonu autora při její ústní prezentaci a s předběžnou známkou dobře.

Při obhajobě by se diplomant mohl podrobněji zabývat následujícími tématy:

1. Notifikační povinnosti likvidátora a proces přihlašování věřitelů do likvidace.
2. Následky zjištění v době likvidace neznámého majetku obchodní společnosti po jejím výmazu z obchodního rejstříku z pohledu společníků a věřitelů.